

ADVENDIAJA III PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Sf3 ,14-18a)

Lugemine prohvet Sefanja raamatust:

Hõiska, Siioni tütar, hüüa, Iisrael! Rõõmusta ja rökata kõigest südamest, Jeruusalemma tütar! Sest Issand on võtnud sinu pealt ära kohtuotsuse ja lõõnud taganema su vaenlase. Issand, Iisraeli kuningas, on sinu keskel ja sinul ei tarvitse karta kurja. Sel päeval öeldakse Jeruusalemmale: Ära karda, Siion, ära lase oma kätel lõtvuda! Issand, sinu Jumal, on sinuga, tema on vägev, tema aitab. Sina oled tema rõõm ja oma armastuses teeb ta sind uueks. Ja ta hõiskab sinu pärast ja tunneb rõõmu otsekui pühade ajal. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Js12 ,2-3. 4. 5-6. R: 3)

R: Ammutage rõõmuga vett lunastuse allikast.

Vaata, Jumal on mu lunastus, ma olen julge ega karda, sest Issand Jumal on minu tugevus ja mu kiituselaul, Tema on minu päästja.

Ammutage rõõmuga vett lunastuse allikast.

R:

Sel päeval te ütlete: Tänage Issandat, hüüdke Tema nime.

Tehke tema teod teatavaks rahvastele, pidage meeles, et tema nimi on kõrgeks kiidetav.

R:

Ülistage Issandat, sest Tema on suuri asju teinud, saagu see teatavaks kogu maal.

Hõiska ja rökata rõõmust, kes sa elad Siionis, sest Iisraeli Püha on suur teie keskel.

R:

(Teine lugemine Fi4 ,4-7)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast filiplastele:

Vennad, olge rõõmsad Issandas - taas ütlen teile - olge rõõmsad! Saagu teie leebus teatavaks kõikidele inimeste. Sest Issand on lähedal. Ärge olge mures, vaid tooge iga oma vajadus tänamise ja anumisega palves Jumala ette. Ja Jumala rahu, mis on ülem kui kogu mõistus, hoiab teie meeli ja mõtteid Kristuses Jeesuses.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Js 61,1)

Halleluuja. Issand on mind läkitanud kuulutama vaestele õndsusesõnumit. Halleluuja.

(Evangeelium Lk3 ,10-18)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Kui Ristija Johannes oli Jordani jõe ääres kuulutama, küsisid rahvahulgad temalt: "Mida me peame tegema?" Ja tema kostis neile: "Kellel on kaks särki, jagagu sellele, kellel ei ole, ning kellel on midagi söögipoolist, tehku nõndasamuti". Aga tulijate hulgas oli ka tõlnereid, kes tahtsid end ristida lasta, ja nemad ütlesid: "Õpetaja, mida peame meie tegema?" Ja tema vastas neile: "Ärge nõudke rohkem, kui teile on seatud." Siis küsisid ka sõjasulased

temalt: "Mida peame tegema meie?" Aga tema vastas neile: "Ärge kohelge kedagi halvasti, ärge pressige kellelki midagi välja, ja olge oma palgaga rahul." Aga kui rahvas oli täis ootust ja kõik arutlesid oma südames, kas mitte tema ei olegi Messias, siis vastas Johannes kõikidele: "Mina ristin teid veega, aga tulemas on keegi, kes on minust vägevam ja kellel ma pole väärt sandaalirihmagi lahti päästma. Tema ristib teid Püha Vaimu ja tulega. Tema visklabidas on tema käes ja ta puhastab oma reheeluse ning kogub nisu aita, kuid aganad põletab ta kustumatu tulega". Ja Johannes õpetas rahvast veel paljude sõnadega ning kuulutas neile rõõmusõnumit.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, Jeesuse jüngrid uskusid, et nende Issand taastuleb juba nende eluajal - kuid see ei läinud sugugi nii. Kaks tuhat aastat ja suur hulk inimpõlvi hiljem oleme meie, tänapäeva kristlased, sisuliselt juba sellega leppinud, et ilmselt sureme ka meie enne, kui inimkond saab oma Önnistegijat taeva pilvedel tulemas näha. Meie elu ja Jeesuse taastulemise vahel on surm; mõte surmast on aga hirmutav, ja kui see oleks meie teha, väldiksime suremist meeeldi.

Nii on meie ärevus Jeesuse ootamisel mingis mõttes jagatud: me näeme selles nii positiivset kui negatiivset. Otsustavaks saab siiski meie käitumine, kuidas me kasutame oma aega taevaukse ees järjekorras seistes. Kui me lõpuks kassasse jõuame, siis selgub, et ainult meie mälestused, teod ja minnalaskmised tulevad kaasa. Sellepärast oleks võibolla mõttekas juba praegu nii mõnigi mänguasi või kommituutu, mille üle me ei saa päris ausat rõõmu tunda, riiulisse tagasi panna. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

"Rorate, caeli, desuper, et nubes pluant iustum..." - "Kastke, taevad, ülalt, ja pilved lasku sadada õiglust." Nii kõlab Jesaja raamatu 45. peatüki 8. salm, mis on andnud inspiratsiooni paljude laulude jaoks, ning millest on Roraatmissa oma nime saanud.

Roraatmissa on eriline jumalateenistus, mida peetakse katoliku kirikus advendiajal Neitsi Maarja auks argipäevade varasel hommikutunnil. Kui selle liturgilise perioodi värv, nagu paastuajal ikka, on üldiselt violetne, siis roraatmissal kannab preester valget ornaati. Etteloetud evangeelium kajastab sündmust, kuidas ingel kuulutas Maarjale Jumala Poja emaks saamist. Sellepärast hakati seda jumalateenistust nimetama ka Inglmmissaks, ning seal lauldakse sageli gregoriaani "Missa de Angelist". Samuti on kombeks kasutada ainult küünlavalgust.

"Rorate, caeli, desuper, et nubes pluant iustum..." Kui me pöörame oma palge ootusrikkalt taeva poole, siis paraku tuleb sealt meie ajal alla vaid vett, olgu siis kaste, vihma, rahe või lume kujul. Lootus, et taevas nüüd kohe ka õiglust alla sadada laseb, on kahjuks üsna väike.

Kui Ristiija Johannes kõneles tänases evangeeliumis tõlneritele ja sõduritele, et nad peavad käituma vastavalt oma elukutse üldistele nõuetele, siis oli tema sõnades ainult pool tõde. Johannes ei käsitlenud seda, kas on üldse moraalselt vastuvõetav olla maksukoguja oma rahva vastu ja okupandi heaks, nagu ka seda, kas palgasõdur saab minna puhta südamega vallutussõtta. Aga vastused neile täiesti õigustatud küsimustele lahustab Johannes poeesiasse oodatud Lunastajast, kes hoiab visklabidat käes, kogub nisu aita ja puhastab reheeluse.

Jeesusel endal oli muidugi palju rohkem vastuseid inimeste põletavatele küsimustele, kuid tema puhul sai omakorda kitsaskohaks kuulajate võimetus temast aru saada. Sellepärast arendas ka Jeesus välja oma poeetilise keele, võrdlustesüsteemi tähendamissõnades, mille abil maalis ta oma vahetutele

kuulajatele silmade ette nii Jumala tahte kui inimese teekonna taevariigi suunas.

Võib öelda, et Johannes reageeris pigem emotsionaalselt: nii nagu temalt küsiti, nii ta ka vastas. Ja kui variserid tema juurde tulid, siis ütles ta neile kibedaid sõnu, kuid ei põhjendanud oma seisukohta lähemalt. Jeesus seevastu väljendus palju selgemalt: ta näitas paljude näidete varal, miks oli variseride käitumine puudulik, kuid ta jättis neile siiski nende valikuvabaduse. Väga tähelepanuväärne on ka seik, et pärast Jeesuse ristilöömist ei saa tema timukad kohe karistada - neile antakse aega järelemõtlemiseks ja kahetsemiseks.

Armsad õed ja vennad, järelemõtlemisaega antakse meilegi, et me mõistaksime: inimene ei tohi oma õigeolemises kunagi liiga kindel olla. Unistus taevast kastepiiskadena alla langevast õiglusest on kindlasti ilus, kuid õigluse teostamine nõuab ka meie poolt palju tarkust, et meie käitumise motiive ei mõistetaks valesti. Taevast maa peale sadav vihm paneb taimed kasvama ainult siis, kui nende seemned on suutunud põuaperioodist omal jõul üle saada. Sellepärast peame ka ise käituma õiglaselt, armastavalt ja targalt, sest muidu ei oskaks me ju ka taevast tarkust ära tunda. Aamen.